

No13 contemporary er veldig glad for å kunne ønske velkommen til åpningen av Johan Söderströms separatutstillingen "Distal End" : fredag 29. september kl. 19:00

"Distal: - remote from the point of attachment or origin"

Innenfor forskning om persepsjon (bevissthet og sansing) kalles fysiske objekt ute i verden for distal stimuli. Vi oppfatter at verden finnes der ute fordi signalene fra den, den såkalte proximal stimuli, når oss. Likevel er det vi ser og opplever kun en gjenfortelling om den. Vi lever i språket, men verden i seg selv har ikke noe språk; det er en grense vi aldri kan passere.

I utstillingen Distal End behandler kunstneren Johan Söderström begrepet fremmedgjøring som et kunstnerisk subjekt. Han henter konseptuell inspirasjon fra bla. fra anatomi læren hvor ordet distal brukes om f. eks. den distale enden på et bein; den delen som er lengst unna torso. Det distale er kanskje fjernt, men det er ikke frakoblet.

Gjennom maleriets autonome flate prøver han å utforske denne opplevelsen og oppløsningen mellom en fysisk taus / objektiv virkelighet, og den menneskelige ytterst personlige gjenfortellingen. Söderströms gjenfortellinger i Distal End bærer abstraksjonens kraft i sitt uttrykk. Den distale omverden er ikke direkte tilgjengelig for oss, på et sett taus; likevel øver den påvirkningskraft på oss som individer. Vi er egentlig avhengig av den, og hvordan vi agerer påvirker i sin tur vår interaksjon med - og forståelse av - vår omverden.

"Jeg vil bruke maleriets mulighet til å eksperimentere med en diskurs om eksistensiell fremmedgjøring, som en mulig dialog for å belyse sosiale og politiske spørsmål rundt alienasjon. Om menneskelig fremmedgjorthet til stor del kan forstås som en språklig erfaring, kan veien for å håndtere den kanskje finnes i opplevelser og møter som går bortom språket."

Kunst kan slik Söderström ser det være et slik møte... Hans arbeider er utført med sparkel i rammer av eik. Maleriene består av et 5 mm tykt lag av sparkel, hvor de ulike feltene er forsenket inntil hverandre, som brikker i et puslespill, eller en intarsia. Sparkelflatens mange sprekker og ufullkommenheter fremheves. Dette minner om Kintsugi, en gammel japansk teknikk, der sprukken keramikk repareres med gullfarget lakk, som gjør skaden mer synlig istedenfor å skjule den; for å omfavne det ufullkomne og tidens slitasje som en kvalitet i seg selv.

Johan Söderström (f. 1969) bor og arbeider i Oslo. Han er utdannet ved Kunstakademiet i Trondheim (1995 / 99). Han har avholdt separatutstillinger ved Galleri LNM, Kristiansands Kunsthall og ved en rekke kunstforeninger i Norge. Videre har han deltatt på gruppeutstillinger ved bla, Galleri Henrik Gerner, Buskerud kunstsenter, Akershus Kunstnersenter, Trøndelag senter for samtidskunst. Johan Söderström har også utført offentlige utsmykninger, og er innkjøpt av Trondheim kommune.

For mer informasjon besøk hjemmesiden: www.jodsoderstrom.com